

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62 :—: TELEFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERIA DE
FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125
(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigües
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènec, 20 i 22 - Tel. G. 217
BARCELONA-GRACIA

**CALÇATS
A. RASPALL**

13, Portaferrisa, 13
BARCELONA

ART NOVELL

REVISTA LITERARIA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, GENER 1924

PREU 15 cts.

FCA de GÈNERES
de
PUNT

JOSEP COLLDEFORNIS

Salmerón, 99
Telèfon, G. 276

BARCELONA

JERSEIS FUTBOL

VALENTÍ ARRASA

Instalacions elèctriques de força, llum, calefacció, timbres, telèfons, etc.

Especialitat en la instal·lació de Para-llamps

PROGECTES I PRESSUPOSTOS

Taller de reparacions per a tota classe de maquinària elèctrica

Esquips elèctrics complets per Automòvils

Carga i reparació d'Acumuladors

Casa Fundada l'any 1899

ESTRUCH, 9

TELEFÓN 2055-A.

BARCELONA

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 1

REVISTA LITERARIA MENSUAL

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA, gener de 1924

Suscripció: Un any 1'70 ptas.

Direcció: LLUIS PALLÍ
Consell de Cent, 247, enfil.

Administració: RAMÓN ARRASA
Estruch, 9, biga. - Telf. 2055-A

DEU-VOS-GUARD

AL apareixer el primer número de la nostra revista, plaunós saludar afectuosament a la premsa en general i en especial a la catalana.

Sia en segon lloc la nostra salutació a tú, llegidor entusiasta d'ART NOVELL a qui t'ofrenem coralment aquestes ratlles, considerem que sabs jutjar i si veus que seguim un camí recte, ajudens i empeny-nos, ja sigui moral, ja materialment, qu'el nostre fi es molt ideal, no som gens pessimistes ni ens afronta el treball, puig seguirem el lema «volguer es poder».

Nostra principal tasca serà donar a conèixer els autors novells, mirant d'ésser sempre imparcials i sadollar la nostra revista d'un fort caire cultural i patriota.

Aixó, volgut llegidor es el que significa, mes ben dit l'ànima d'aquestes paraules qu'encapsalen aquesta revista: ART NOVELL.

La Redacció.

La Vida Passa...

Al bon amic meu i excelent contista en

Pere Matalonga

Rebrots ja neixen...
...rebrots se'n van
si arbres s'esqueixen
nous en vindrán.

El vent t'escampa
i et porta lluny
la fulla vella!
fins l'altre juny!...

Ja neixeràs reverdejante
no ploris més plançó novell
si això es la vida!
fulla que canta, fulla que plora
de l'arbre vell!

Pel juny veuràs la nova vida:
no sentiràs l'amor d'aprop
ja't destralejeri, ja caus d'un cop
adeu granatje! adeu florida
reps altre cop.

I aixís la vida passa, vola...
ve un arbre jove, vingà un novell!
i així el temps passa i trascola
per cada vida
que treu florida
mor un de vell.

FRANCESC MORAGAS.

TARDORAL

Al mirar les seques fulles
que bronzint s'emporta el vent
en recorden les despulles
d'aquell temps d'encantament,
Temps d'infinita dolcesa
on l'amor jo conegui
petons amb suau tendresa
que d'uns llavis vaig fruir,
Pensaments i galanies
records dolços i jolius
roses belles, falacies
i aucells pintats i fins...
Més avui res d'això miro
en eixa trista tardor,
per això ploro i sospiro,
per çó em moro de dolor
al mirar el vent brunzent
com s'emporta seques fulles
que d'el temps d'encantament
en recorden les despulles.

JOSEP M.ª JOVENICH.

Barcelona, 25-12-1923

Crepuscle hivernal

Als meus pares

Les últimes clarors del dia van desapareixent, i un vent fret movent-se per l'espai, trenca sovint amb son bramular el silenci dels camps en aquesta hora del crepuscle, fent tremolar les branques dels arbres del bosc. Una pluja continua i glaçada, barreja d'aigua i neu va cobrint la terra de blanc puríssim, com les teulades de les petites cases del poblet.

Avençant, quasibé arrosegant-se per la neu, ve caminant un infant. D'on ve? On va? Son rostre amoratat, ses dents petant i son caminar fadigós, demostren plà bé que fa hores que camina. Sos vestits força esparracats apenes el cobreixen, sino fos que porta una bona bufanda... record potser d'una mare amantíssima, almoina qui sab d'una caritativa dona o d'un sacerdot compassiu.

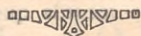
Ha vist allà, al lluny les casetes blanques del poblet, i son cos retut a punt de defellir, ha recobrat nova energia qu'el fa caminar mes depressa.

Arriva pero, a un recolze del camí tot blanc i de sobte s'atura, li sembla sentir allà damunt del marge, vora el bosc, uns gemecs. Bella ànima d'infant! Dolorit de son cansanci de fam i de fret, té energia pero per a reparar en la dolor dels altres.

Una dona vestida de parracs i un tendre infantó, están ajeguts demunt la neu tremolant de fret. L'infant amb gest sublim s'ha tret son únic abrigall i tapant amb ell cuidadosament als captaires, s'allunyà brincant damunt la neu flonjosa i somriu... somriu ensenyant sos llavis moradencs...

La neu va caient, la foscó es gran i l'infant camina, camina amunt amb la satisfacció del bé acomplert, de l'acció noble... pero prompte la neu l'hi impideix donar un pas, cada volta que ho ha provat s'ha enfonsat més, i per fi ja quasibé gelat es deixa caure en terra i la neu va caient i el va besant tot fent-li una llosa blanca i pura com la seva ànima, té l'esguard dirigit al cel i el somriure als llavis... i mentrestant allà, damunt dels cels els àngels reben el nou entrat i coronen la seva acció amb el premi de la vida eterna...

CARLES CARCELLER BLAY.

LA MASÍA EMPORDANESA

Ets tú, xamosa i franca masía Empordanesa
 una joia bella i també molt gran
 ets tú morena i rústega casa pagesa
 un arxiu de records que no s'esborrarán.
 Et destagues de lluny, per ser de blanc pintada
 en mig d'una plana de flors ben teixida
 grossa es ta portalada, de pedra encorvada
 i de trenes de panotxes de blat de moro guarnida.
 Guarden tes finestrels un origen antic
 i en els conreus tenen fites ses mirades
 puix tot camp de llavor està ric
 i al veurer que t'espera una bona anyada.
 Tens un caminet joliu i dreturer,
 mena a un jardí a una gema d'horta,
 on la figuera, la pomera i el presseguer
 son ses millors flors, de fruits brancada està torta.
 Tampoc et falta un monstruós pallé de palla rosejada
 d'aquella grossa batuda que es feu l'any passat
 hi van a gratar el pardal i la llocada
 en les matinades rialleres i de sol daurat
 més enllà una espaiosa i rodona era,
 plenes les clivelles d'un sens fi de nius de formigues,
 mes enllà un pou vora una centenaria tarongera,
 però encare amb verdor i de grosses taronges enrogides
 sobre els safareigs un test amb una grossa clavellina
 de clavells color de sang molt forta i olorosos
 els hi va plantar Deu l'hagi perdonada l'avia padrina
 en aquells dies de joventut plens d'il·lusió tan formosos.
 Cucuteigen els coloms a sobre la taulada,
 es balanegen les oques anant d'ací d'allà,
 xarriquen els pardals a dintre de la niuada
 mentres el gall passejant-se no para de cantar.
 Tampoc li falta una pubilla treballadora
 de mirada encisera i hermós parlar
 i al esclatar a la matinada l'aurora
 sentireu de la pubilla una cançó taral·lejar.
 Ets tú, xamosa i franca masía Empordanesa
 una joia bella i també molt gran
 ets tú morena i rústega casa pagesa
 un arxiu de records que mai s'esborrarán.

LLUIS PALLÍ.

PÀGINA SELECTA

Sots aquest nom honrarem cada número amb una pàgina que serà dedicada als escriptors mes selectes de Catalunya.

Hi publicarem aquí treballs literaris dels nostres Mestres i dels millors joves poetes i prosistes, amb la confiança que serán de grat als nostres llegidors.

Comencem en aquest número, amb una bella poesia de nostre ben-volgut amic i excel·lent escriptor En JOSEP M.ª FOLCH i TORRES, a qui agraïm llur treball i a l'ensem l'interès que s'ha pres per la nostra revista.

Es el matí...

Per als amics d'ART NOVELL

Es el matí ben clar i lluminós;
floreix del llavi de l'esposa el riure;
vé de la cambra dels infants, joios,
un xerradis com d'ocellada lliure.

I, en el meu cor festos
hi xarbota abundos el goig de viure...

I tot ho dec, Senyor, a Vos!

Josep M.ª Folch i Torres.

Aimants de l'art, de la literatura i del bon gust, col·laboreu i propagueu

ART NOVELL

Del llibre de la vida

I

Era una tarda d'un diumenge, quan en Ricard aquell estudiant de primer curs de medicina, volgué conèixer, volgué veure amb sos propis ulls la vida privada, aquella vida qu'era motiu de grans comentaris per part de sos companys, lo que l'havia posat tantes voltes en ridícul, i havia servit de burla pel motiu d'haberse-li alguna volta confiat algun parer respecte aquell assumpte, que porten tan distintament els llibres de medicina,... pero, aquells companys estudiants del mateix curs eren aixís, en tenien tantes de coses per contar respecte aquella ciutat tan gran, tan bella, tan temptadora i suportava aquell pis esquifit impur i desordenat d'aquella despesa en que vivien...

En Ricard a pesar de tot era d'aquells que quan es posava una cosa al cap ho lograva; ell era el qu'organitzava les vagues estudiantils, ell era el que si s'havia de fer una entramaliadura era l'ideari, per aixó sos companys trobaven estrany que sigués a voltes tan tímido.

Era la tarda d'aquell diumenge que sortí en Ricard de casa seva més dididit que cap diumenge, baixà aquella escala de marbre amb quatre gambades, i un cop al carrer encengué un cigar Egipci i es perdé al lluny del carrer llençant bocades de fum i amb pas segur i lleuger.

En Ricard trepitjava per primera volta aquell sol inmonde aquell palau del vici, sos membres experimentaren una excitació com si els induís a abandonar aquell lloc fins allavors desconegut, pero una força major el dominava... que diferent qu'era aquell lloc de com se l'havia imaginat i de com l'hi habíen pintat... i desde el primer moment que romangé allà, en lloc de divertir-se s'entristí, feu compadir-se d'aquells sers mortals que frecuentaven aquell catau de perdició, comparà aquell munt de carn humana amb un elegant cigar que després d'ésser codiciat rera d'uns cristalls es consomit en fum qu'es recargola encare per l'aire joganer.

Aquella boira tan carregada, l'haber begut desmesuradament habíen deixat a n'en Ricart xafat; el tregué de l'anorreament al esclatar un dels tants *Shimmys* de moda per aquell *Jazz-Band* estrepitos. Al mirar a son entorn sols veia aquelles parets ornades i pintades amb figures llampanes i descarades que semblaven l'esguardessin mofeta.

En Ricard havia eixit al carrer; al anar per encendre un cigar la capsula estava buida, feia poc que l'havia comprada, llençà aquell objecte com desprenent-se de l'últim valor... i es perdé al lluny del carrer amb el pas lleuger pero incert.

COR-D'OR.

LA MORT DE L'ARTISTA

Al bon amic En Carles Sanahuja

En la pau de la nit tan silenciosa
 Quànt tot resta en quietud a dintre el món
 Se sent tristos acords de melodia
 Com expressió d'un sentiment el més profund,
 N'ixen d'una cambra miserosa
 Qu'una llòbrega llàntia oscilant
 Deixa veure entre aquelles tenebres
 L'artista qu'eixes notes va arrencant.
 Son rostre es pàlid i fonda sa mirada
 Amb pesadés sobre un silló va descansant
 El te retut incurable malaltia
 Que sens pietat tot ell va cor-secant;
 Com una follia el vell piano
 L'artista no para de tocar
 Les melancòliques notes ben bé semblen
 Que van sa curta vida alimentant,
 En la llàntia està ficsa sa mirada
 Qu'igual que sa vida va oscilant
 Cada cop amb més fatiga respirant-ne
 Es veu que poc a poc es va ofegant.

La llàntia del tot n'es apagada
 La vida del artista va finant
 I com seguint aquell concert tan funeràri
 Se sent aprop a l'óliba cantant.

RAMÓN ARRASA SEGURA

LA PORTADA D'ART NOVELL

La portada qu'avui apareix a la nostra revista, es un dibuix formosíssim, ple de qualitat, dibuixat pel nostre volgut amic N'Artur Carbonell.

Grans mercés i enhorabones l'hi sien donades pel seu treball delicat, qu'ha posat de relleu les dots artístiques del nostre benvolgut company.

FOLLÍA

A l'amic F. M.

Ai amor, com has ferit
la meva ànima encisada
tos ulls foscos com la nit,
l'has abusada.

Ja no soc cant d'esperit
que soc follía damnada
qu'el mirar-me fit a fit
l'has condemnada.

I ara clamo el foc etern,
on sols hi vegi l'infern
per companyia,
per trenar un cant a l'Avern
on hi serà eternament
l'ànima mia.

JOSEFINA VIÑAS.

NOVES

El proper número inaugurarem una plana artística a la que convidem a col·laborar-hi a tots els novells dibuixants.

* * *

També començarem a publicar un fulletí que contindrà un aplec de poesies de nostre Director En Lluís Pallí i que junt amb els dels successius números, formarà un bell volúm.

Preu d'anuncis a ART NOVELL

Una plana 25 ptes. inserció

Mitja » 14 » »

Un quart » 7'50 » »

Un octau » 4 » »

6 insercions 15 % descompte

12 » 20 % »

Ultima plana de coberta 20 % augment

Ja heu llegit el llibre de poesies

RECORDS I GALANÍES

d'en CARLES SANAHUJA?

No espereu més, adquiriu-lo tot seguit.

Preu 2'50 ptes.

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHIMBO

Fabricants
Quilge Saunera de
Tapia i Sobrino S.A.
Bilbao

Representant
F. Garriga,
Corts 403 T-79-H
Barcelona

